

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 2. Quid circa instructionem Catholicorum, & in primis totius
Communitatis sit observandum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

majori cum solemnitate ejusmodi Professionem instituitur
velit, id magna cum consideratione faciat, & nonnisi a
aliorum consilio, & bene explorata constantia profitentis;
alioqui, si is cum fraude resiliat, tantò major oriatur Ad
siorum risus & jubilus, quantò majori cum apparatu fa
ipsa peracta est. 9. Facta professione, gratuletur illi be
ficium à Deo acceptum, atque ad constantiam hortetur, cu
que in finem illi quotidianam Symboli Apostolici recita
nem suadeat, aliisque media suggerat, & si videatur, eti
pium aliquid munuscum, maximè libellum precatorium
si quem habet, donet, aut, si pauper est, modicam eleemo
nam largiatur. Quod si etiam convivio ipsum excipere p
sit, aut certè, ut ab alio id fiat, efficere, non modicè ipsum h
charitate devinciet; quoad hoc tamen ratio Personæ, & ali
rum circumstantiarum habenda est, ne cuiquam scandalum
offensio, aut gravamen oriatur. 10. Denique & ipse D
privatim pro hac Ovicula inventa gratias devotè persolvit
& etiam deinceps, ut DEVS gratiam perseverantiae illi co
cedere diguetur, sedulò preceatur.

§. II.

*Quid circa Instructionem Catholicorum, &
in primis totius Communilitatis, sit ob
servandum.*

I. Per Communilitatem hoc loco nihil aliud intelligitur
quam tota Incolarum in urbe aliqua vel Pago habitu
rium collectio; in qua proinde instruenda tantò majorem
natum adhibere debet Operarius, quantò majorem fructu
& solatium, immo & præmium à DEO sperare potest, si tale
Communitatem bene constitutam, suoque muneri & vot
ioni satisfacientē intueri licet. Ut autem hanc instruc
tionem ritè peragere valeat, ante omnia illam S. Pauli ad Ro
c. 12. sententiam oculos habere debet: *Sicut in uno corpo
multa membra habemus, omnia autem membra non eundem
ad eum habent, ita multi unū corpus sumus in Christo, singuli
autem alterius membra.* Quod ipsum iterum in 1. Epist.
Corinth. c. 12. confirmat dicens: *Etenim in uno Spiritu omnes
in unum corpus baptizati sumus.* Ex hac enim similitudi
fac

facile intelliget, quid potissimum circa Instructionem Communitatis observare debeat.

II. Et primò quidem, sicut ante omnia cavitur in corpore, ne illud maligni humores, & periculosi morbi occupent, & corrumpant ita & in Communitate vel maximè cavitur; hinc sedulò vigilaudum est Operario Apostolico, ut quæ gliscant hæreticæ pravitates, blasphemandi, defraudandi, luxuriandi, helluandi &c. consuetudines, non solùm efficaciter tollantur, sed etiam capita obstruantur, v. g. concubinæ respectu luxuriosorum, usuræ respectu avarorum &c tollantur.

III. Deinde sicut non minore cura satagitur, ut corpus per debita alimenta, aliisque ad sustentationem necessaria media in suo vigore & robore conservetur, & augeatur; ita Operarius quoque curare debet, ut ea exercitia pietatis & Religionis in communitate vigeant, sine quibus non potest facile salva consistere, & à quibus omnis quodammodo illius benedictio, incolumentisque promanare debet, qualia sunt timor Dei cum filiali fiducia, orandi fervor ac studium, juventutis recta institutio, & præcipue sacramentorum creber usus ac frequentatio; cum enim, ut sapienter S. Carolus Borromæus advertit, animus noster rerum sensibus subjectarum aspectu primùm moveatur; ex his autem ad eorum, quæ sensus effugiunt, supernaturaliaque dicuntur, considerationem, & amorem excitetur, ac traducatur, facile appetet, quanto-
pere curari debeat, ut commemoratus Sacramentorum usus in Republica Christiana vigeat.

IV. Sicut præterea in corpore nihil ferè magis cavitur, quam membrorum inter se unitorum dissociatio, eò quod vel minima etiam luxatio sine gravissimo dolore accidere non soleat; ita in communitate quoque vel maximè laborandum est, ut concordia & pax inter Cives vel Incolas vigeat, cum verè juxta commune proverbium concordiâ res parvæ crescant, discordiâ maximæ dilabantur.

V. Sicut in corpore præ reliquis membris caput semper custoditur ac defenditur, utpote à quo tota reliquorum membrorum incolumentas dependet; ita & Operarius curare debet, ut sua semper Magistratui Authoritas, reverentia, & Civium

subjectio constet. Sed & ipse eundem reveratur pro vii Plut
ejusque sibi benevolentiam & amorem conciliare studia
hoc enim benevolo omnia poterit efficere; habebit, qui II
defendat; pauciores erunt, qui oppugnent, vel impedib
vigórque ab hoc tanquam à Capite in cætera membra tiam
vabitur.

VI. Sicut ita caput curandum ac protegendum est, ut cens
men cætera etiam membra non negligantur; ita Operarii
quoque sicut Magistratus autoritatem tueatur, ut reliquod ab
quoque membrorum Comunitatis non exiguam curam fac
bere ostendat. Hinc sedulò allaboret, ut mutua inter
gistratum & Cives consensio ac amor vigeat; ut Magistratus
subditos humaniter tractet, non nimis premat exactio
aut oneribus gravet. Sed & ipse Operarius cum eisdem hu
niter agat, amicè salutet, & subinde visiter, maximè si in pote
qua gravi tribulatione constituti sunt.

§. III.

Quid circa Instructionem Senatorum & Ju ren cum observandum sit.

I. Cum ad incolumentem Comunitatis conservand
nihil æquè conduceat, ac justitiae studium ac vig
Sen
(nam teste Salomone Prov. 14. *Justitia elevat gentes, iustitia firmatur solium;* & S. Augustinus l. 2. de civit. ai. gian
lā *justitia Republica sustentatur*) ideo omnem operam retin
re debet Operarius, ut Senatores & Judices velut Justitiae tec
nisti officio suo probè satisfaciant; quem in finem pro jam
emplari ipsis viginti quatuor Seniores, quos S. Joannis Apo
lipis c. 4. vidisse se scribit, ob oculos ponendi erunt; ut rūm
merito ob apparatum ibi conspectum omnes ad verum mūr
natorem & Judicem requisitas dotes clarissimè repræsentant
judicantur.

II. Primò itaque, sicut illi Senes, id est moribus gravis
& multâ rerum experientiâ prædicti erant, ut tanto facilis
præteritis de præsentibus judicare possent; ita ut id ipsum Deu
Senatoribus & Judicibus eligendis observetur, suadet; V
dum cum Roboam Juniorum cunsilia præferuntur, exitio, q
Reipublicæ perinde ut ipsius regno accersatur. Verè en
P.